

blijf bij je gevoel'

Nick & Simon in het kort

Nick Schilder (1983) en Simon Keizer (1984) groeiden op in Volendam. Ze vormen een duo sinds ze in de vierde klas van de middelbare school voor het eerst samen optraden. Hun doorbraak volgde in 2006 toen ze als vrienden van Jan Smit regelmatig op tv kwamen bij de soap over hun zingende plaatsgenoot. Daarna stopten ze met hun studies economie en bedrijfskunde. In 2007 wonnen ze de Zilveren Harp voor aanstormend talent en een Rembrandt voor oorspronkelijk Nederlandstalig werk. Hun hit 'Rosanne' stond vorig jaar 45 weken in de Single Top 100. Nick en Simon hebben allebei een vriendin met wie ze samenwonen in Volendam.

niet overtuigd en het kostte moeite om een platenmaatschappij te vinden. Hebben jullie nu een sleep-uit-gevoel richting de grote jongens die jullie toen afwezen?

Simon: „Wij niet. Iedere artiest heeft een aanloop nodig. Alleen goede talentscouts prikken daardoor heen.”

Nick: „Wij hadden het geluk dat onze manager Jaap Buys meteen iets in ons zag. Jaap maakt wél die lange neus naar de grote platenlabels die ons toen afwezen. Hij belt ze nog wel eens. Vooral op dagen dat we een gouden of een platina plaat krijgen. Dan vraagt hij even of ze het al hebben gehoord.”

Na drie albums die stuk voor stuk kassakrakers werden, zijn de verwachtingen groot. Legt dat extra druk op jullie bij het schrijven van nieuwe nummers?

Simon: „Ik probeer de druk niet te voelen. Bij het schrijven zoek ik dezelfde onbevangenheid in mezelf als van vóór ons eerste album.”

Nick: „De kunst is om niet bang te zijn voor een eventuele terugloop in het succes. Ik hoop natuurlijk dat we lang aan de top zullen blijven, maar als je logisch redeneert weet je dat er na een tijd van hits ook weer een mindere periode komt. Zelfs de grootste artiesten hebben golfbewegingen in hun carrière, dus daar moet je op voorbereid zijn. En trouwens: hoe erg is het om iets minder albums te verkopen als je zélf vindt dat er goede nummers op staan? Bij grote namen in de popmuziek zie je dat de slechtst verkochte albums kwalitatief vaak hun beste waren.”

Jullie krijgen applaus, jullie verdienen goed geld, jullie zijn beroemd. Veroorzaakt het succes geen afstand tot je omgeving?

Simon: „Dat proberen we uit de weg te gaan. Bij ons thuis gaan de gesprekken net zo goed over de opleiding van mijn zus als over muziek. Maar soms moet ik wel eens een knop omzetten. Als we naar optredens in

het buitenland reizen, vliegen we business class. Hartstikke duur natuurlijk. Als ik erbij stilsta wat anderen voor dat geld zouden kunnen kopen, moet ik wel eens slikken. Maar aan de andere kant besef ik dat het beter is om comfortabel te vliegen, want dan kun je onderweg uitrusten. Daardoor wordt het concert op de plaats van bestemming alleen maar beter.”

Nick: „Ons verleden voorkomt dat er een afstand ontstaat tussen oude bekenden en ons. We maken deel uit van een vriendengroep van ruim twintig man die elkaar al vanaf de schoolbanken kent. Die oude band blijft hetzelfde. In mijn vriendenkring zitten kameraden die minder verdienen dan ik. Omdat wij 's avonds en 's nachts altijd onderweg zijn, hebben wij een totaal ander ritme dan de rest. Daardoor zien onze levens er inmiddels ook heel anders uit, maar gevoelsmatig zitten we op één lijn. Mijn vrienden komen bijvoorbeeld na een weekje Benidorm met net zulke mooie verhalen thuis als ik na een weekje New York. En we hoeven echt niet jaloers te zijn op elkaar. Zij kunnen probleemloos een week naar de Veluwe om bij te komen. Ik moet echt naar het buitenland, want in Nederland kan ik niet meer rustig anoniem over straat. Hier vind ik geen rust meer.”

Simon: „Rust in eigen land is eigenlijk iets om jaloers op te worden.”

Is de druk zo groot?

Simon: „Als we niet uitkijken, slokt het artiest-zijn onze privacy helemaal op. Fans vragen voortdurend aandacht. Bij optredens vinden we het niet erg om met ze op de foto te gaan of een handtekening uit te delen. Maar ze moeten niet bij ons thuis aanbellen. Dat gaat me te ver. Laat ze daarom ook alsjeblieft stoppen met die belachelijke Volendamse sterrentour langs onze huizen.”

Waarom vragen jullie niet gewoon aan de organisatoren om daarmee op te houden?

Nick: „Dan zeggen ze: business is business.”

Simon: „En dat niemand een ander zo maar een straatverbod kan opleggen.”

Maar hebben jullie dit probleem niet over jezelf afgeroepen door jullie huizen bij de Palingsoap op tv in beeld te laten brengen?

Nick: „Dat gaat dus veranderen. In volgende afleveringen komen onze huizen en straten niet meer voor de camera.”

Simon: „Het vervelende is dat fans voor de deur niet alleen ons, maar ook onze vriendinnen lastigvallen. En die hebben nergens om gevraagd. Het gaat toch een stap te ver als je met z'n tweetjes op de bank zit en er zo maar iemand aanbelt die verwacht dat je meteen met haar op de foto wilt?”

Nick: „Fans hebben is natuurlijk een compliment. We zijn heel blij met ze. Maar niet met een camera thuis voor het kamerraam, graag.”

Simon Keizer

